Neljapäev, 14. juuni 2018

P8_TA(2018)0265

Vastuväide delegeeritud õigusaktile: kalandusalaste kaitsemeetmete kehtestamine merekeskkonna kaitsmiseks Põhjameres

Euroopa Parlamendi 14. juuni 2018. aasta resolutsioon komisjoni 2. märtsi 2018. aasta delegeeritud määruse kohta, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) 2017/118, millega kehtestatakse kalandusalased kaitsemeetmed merekeskkonna kaitsmiseks Põhjameres (C(2018)01194 – 2018/2614(DEA))

(2020/C 28/26)

Euroopa Parlament,

— võttes arvesse komisjoni delegeeritud määrust (C(2018)01194),

— võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklit 290,

— võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, millega muudetakse nõukogu määruseid (EÜ) nr 1954/2003 ja (EÜ) nr 1224/2009 ning tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EÜ) nr 2371/2002 ja (EÜ) nr 639/2004 ning nõukogu otsus 2004/585/EÜ ([1]), eriti selle artikli 11 lõiget 2 ning artikli 46 lõiget 5,

— võttes arvesse komisjoni 5. septembri 2016. aasta delegeeritud määrust (EL) 2017/118, millega kehtestatakse kalandusalased kaitsemeetmed merekeskkonna kaitsmiseks Põhjameres ([2]),

— võttes arvesse kalanduskomisjoni resolutsiooni ettepanekut,

— võttes arvesse kodukorra artikli 105 lõiget 3,

A. arvestades, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta direktiivi 2008/56/EÜ, millega kehtestatakse ühenduse merekeskkonnapoliitika-alane tegevusraamistik (merestrateegia raamdirektiiv) ([3]) artikli 1 lõike 1 kohaselt peavad liikmesriigid saavutama 2020. aastaks mereakvatooriumi hea keskkonnaseisundi, samas kui määruse (EL) nr 1380/2013 artikli 2 lõike 5 punktis j nõutakse, et ühine kalanduspoliitika peab selle eesmärgi saavutamisele kaasa aitama;

B. arvestades, et kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) tõi oma asjaomase teadusliku nõuande järeldustes ([4]) välja rea probleeme seoses kaitstud liikide ja elupaikade ning merepõhja kaitse suhtes kavandatud meetmete tõhususega; arvestades, et neid probleeme ei ole läbivaatamisel oleva delegeeritud õigusakti põhjendustes täielikult kajastatud;

C. arvestades, et STECF märkis oma teaduslikus nõuandes ka seda, et kavandatavate meetmete aluseks oleva püügitegevusega seotud arvud pärinevad aastatest 2010–2012 ja võivad seetõttu olla aegunud;

D. arvestades, et nende laevade, mille suhtes kohaldatakse komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/118 (mida muudetakse läbivaatamisel oleva delegeeritud määrusega) artiklite 3b, 3c ja 3e alusel osaliselt ajutisi erandeid, teadmata hulk võib kergesti mõjutada kavandatud meetmete tulemuslikkust;

([1]) ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.
([2]) ELT L 19, 25.1.2017, lk 10.
([3]) ELT L 164, 25.6.2008, lk 19.
([4]) Kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) (2017) 54. täiskogu istungi aruanne (PLEN-17-01).

E. arvestades, et komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2017/118 (mida muudetakse läbivaatamisel oleva delegeeritud määrusega) artikli 2 punktis 2 sätestatud „merepõhja vähem mõjutava püügivahendi“ määratlust tuleb täpsustada; arvestades, et kui see hõlmab elektriimpulsstraalimist, oleks selline määratlus vastuolus läbirääkimisvolitustega, mille Euroopa Parlament võttis vastu 16. jaanuaril 2018 ([5]) seadusandliku tavamenetluse raames, et võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus kalavarude ja mereökosüsteemide kaitsmise kohta tehniliste meetmete abil ([6]);

F. arvestades, et kavandatava „merepõhja vähem mõjutava püügivahendi“ mõju võib siiski olla oluliselt suurem kui teiste, osaliselt keelustatud püügivahendite (ankurdatud ja ankurdamata põhjanoodad) mõju;

G. arvestades, et kavandatava delegeeritud õigusakti läbivaatamis- ja aruandlusklauslit ei kohaldata hiljuti kavandatud piirkondade ja nende haldamise suhtes, mis muudab võimatuks meetmete ja eelkõige hiljuti katsetatud merepõhja vähem mõjutava püügivahendi kasutamise tulemuslikkuse läbipaistva hindamise;

1. esitab komisjoni delegeeritud määrusele vastuväiteid;

2. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon komisjonile ning teatada talle, et delegeeritud määrus ei saa jõustuda;

3. palub komisjonil esitada uue delegeeritud õigusakti, milles võetakse arvesse eelnimetatud soovitusi;

4. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

([5]) Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2018)0003.
([6]) Seadusandlik menetlus 2016/0074(COD).